

[Holger K. Nielsen]

der forholdsvis får størst gavn af den. Det er derfor dybt hyklerisk, når der er partier her i Folketinget, der med henblik på at ville hjælpe de unge boligejere, der er i klemme, foreslår, at man enten afskaffer eller nedsætter lejeværdien. Det er i første række de veletablerede boligejere, der har fordel af en sådan nedsættelse, i og med at det er lejeværdien, der forholdsvis betyder mest for disse veletablerede boligejeres boligudgift.

Det er for os også vigtigt at se ejerboligområdet i sammenhæng med den generelle boligpolitik, og det har det unægtelig knebet lidt med, f.eks. i forholdet mellem ejere og lejere.

Der er i dag refereret et par undersøgelser fra henholdsvis Lejernes Landsorganisation og Kreditforeningen Danmark i Berlingske Tidende, og af dem fremgår det faktisk, at lejerne har haft en værre situation, end mange boligejere har haft.

Vi mener stadig væk, at der er grund til at hjælpe mange af de boligejere, der er i klemme, for det er en menneskelig katastrofe for dem, der går på tvangsauktion, og der er mange, der sidder meget hårdt i det. Men vi vil ikke se det uden sammenhæng med den situation, der er for lejerne. Igen må jeg sige, at det er dybt hykleri, når der er regeringspolitikere, der med den ene hånd vil gå ud og lette forholdene gennem afskaffelse af lejeværdien for ejerboligerne, et forslag, der ville koste milliarder af kroner, samtidig med at man foreslår, at huslejerne skal stige, og samtidig med at man foreslår nedskæringer i boligydelse, boligsikring osv. Den sammenhæng har vi meget svært ved at se, og vi kan ikke betragte det som andet end dybt hykleri.

Vi synes også, at man burde diskutere, om det i længden er holdbart at køre den meget skarpe opdeling mellem ejerboliger og lejeboliger. Det er vigtigt at se boligpolitikken i sammenhæng med at skabe større mobilitet på hele boligmarkedet og en – kan man sige – mere samfundsøkonomisk forsvarlig allokering af de ressourcer, vi har i samfundet.

I den sammenhæng slår det jo én, at man så at sige har et paradoksproblem på boligmarkedet.

På den ene side kan vi se en masse tomme huse, som enten er gået på tvangsauktion, eller som står lige foran at gå på tvangsauktion, og som ikke kan blive solgt, samtidig med at alle almennyttige boligselskaber kan berette om, at

boligkøen til lejeboligsektoren vokser og vokser. Det forekommer ikke særlig hensigtsmæssigt, at man har dette paradoks. Vi vil endnu en gang – som vi har gjort det tidligere – slå et slag for, om det ikke ville være en god idé at diskutere muligheden for at omdanne nogle af de tomme huse til almennyttige lejeboliger, måske også give tilbud til en person, der er i økonomiske vanskeligheder, om – og før vedkommende går på tvangsauktion – at huset bliver omdannet til en almennyttig lejebolig. Alternativet er i mange tilfælde, at vedkommende må flytte til et nyt almennyttigt byggeri. Samfundsøkonomisk, menneskeligt og socialt er det langt mere fordelagtigt, at den pågældende kan blive boende i sit hus som en almennyttig bolig.

Jeg kan se, at min taletid er opbrugt, så jeg har ikke fået tid til at sige noget om SF's holdning til de to dagsordener. Men hvis én ville spørge mig, har jeg måske mulighed for at sige det gennem en kort bemærkning.

Mejdahl (V):

Nu er dette jo ingen generel boligpolitisk debat – det kunne det ellers godt give udseende af, når vi lytter til SF's ordfører – men derimod en debat om boligejernes situation.

Foranlediget af, at alt for mange boligejere havde så store vanskeligheder med økonomien, at de blev truet af tvangsauktion, vedtog et enigt Folketing før jul 1989 en lov for tvangsauktionstruede boligejere. Det var et lovinitiativ, som vi i Venstre ikke var de varmeste fortalere for – det indrømmer jeg gerne. Det var ikke, fordi vi ikke kunne se nødvendigheden af et sådant initiativ, men snarere fordi vi klart kunne se vanskelighederne ved at gøre noget, der ville hjælpe betrængte boligejere uden at skabe uligheder og misundelse.

Vi kunne dengang allerede høre spørgsmålene: Hvorfor kan naboen få, der har gjort sådan og sådan? Hvorfor kan jeg ikke selv få, selv om jeg har gjort dit og dat? De spørgsmål vil vi såmænd møde igen i dag, men forhåbentlig i mindre omfang.

Det viste sig med al uønskelig tydelighed, at der blev vanskeligheder med den lov, og at alt for få kunne hjælpes over hurdlén.

Sideløbende steg antallet af kundgjorte tvangsauktioner mod forventning. I efteråret, da vi havde debat om boligministerens boligpolitiske redegørelse, var der i allerhøjeste grad